

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA NR. 163 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X a fost sesizată cu adresa nr. X de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X asupra contestației formulată de **SC X SA în insolvență**, cu sediul în X, județul X, împotriva DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, încheiată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X și care vizează suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei** – taxe vamale;
- X lei** – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- X lei** – taxă pe valoarea adăugată;
- X lei** – majorări de întârziere aferente TVA;
- X lei** – comision vamal;
- X lei** – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;
- X lei** – dobânzi compensatorii;

Referitor la depunerea în termen a contestației, DECIZIA pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X a fost comunicată către petentă cu recomandata nr. X LEI, primită de petentă în data de **X**, potrivit confirmării de primire anexate în copie la dosarul contestației.

Contestația a fost depusă de **SC X SA în insolvență** la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, fiind înregistrată sub nr. X .

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206 și art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, petenta solicită revocarea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, arătând următoarele:

În fapt, petenta solicită reducerea cuantumului obligațiilor de plată, având în vedere ca societatea a plătit o parte din ratele stabilite în contractul de leasing cu firma X .

Petenta a anexat copii ale declarației vamale de import și a facturii în baza căreia s-a efectuat importul, a contractul de leasing nr. X , a prelungirilor la contract, factura proforma nr. X în baza căreia s-a efectuat importul și copie după ordinele de plată a ratelor.

II. Organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale X, au consemnat următoarele:

În urma controlului ulterior a documentelor în baza cărora s-a întocmit declarația vamală de import temporar X și a adresei nr. X întocmită de Compartimentul Control Documentar din cadrul DJAOV X s-a constatat ca societatea ca **SC X SA în insolvență** nu a încheiat în termenul acordat de autoritatea vamală, respectiv X , operațiunea de admitere temporară (leasing) deschisă la X , cu declarația vamală nr. X

În consecința, în conformitate cu art.95 alin.(2) din Legea 141/1997 și art.155 alin.(2) din HG nr. 1114 / 2001, coroborat cu art.284 din Legea 86/2006, autoritatea vamală a închis din oficiu operațiunea vamală menționată anterior, deoarece s-au încălcat prevederile art.140 (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913 / 1992 de instituire a Codului Comunitar.

Calculul drepturilor vamale a fost efectuat în conformitate cu art.155 alin.2 din HG nr. 1114 / 2001.

Astfel, încheierea operațiunii de leasing menționată mai sus se efectuează de DJAOV X, care are în evidență operațiunea, în conformitate cu prevederile art.89 (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913 / 1992 de instituire a Codului Comunitar, procedându-se la recalcularea drepturilor vamale și a dobânzilor de întârziere aferente în sumă totală de **X lei** reprezentând:

X lei – taxe vamale;

X lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;

- X lei** – taxă pe valoarea adăugată;
- X lei** – majorări de întârziere aferente TVA;
- X lei** – comision vamal;
- X lei** – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;
- X lei** – dobânzi compensatorii.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere motivațiile contestatoarei, constatările organelor vamale, actele normative, în raport cu perioada supusă verificării, se rețin următoarele:

SC X SA în insolvență, are sediul în X, județul X, înregistrată la ORC sub nr. X, având C.I.F. RO X, reprezentată de dna. X, în calitate de director executiv.

Cauza supusă soluționării este dacă, în mod corect și legal, reprezentanții Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale X au stabilit în sarcina SC X SA în insolvență de plată suma totală de de X lei reprezentând:

- X lei** – taxe vamale;
- X lei** – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- X lei** – taxă pe valoarea adăugată;
- X lei** – majorări de întârziere aferente TVA;
- X lei** – comision vamal;
- X lei** – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;
- X lei** – dobânzi compensatorii.

În fapt, în urma controlului ulterior a documentelor în baza cărora s-a întocmit declarația vamală de import temporar I X și a adresei nr. X întocmită de Compartimentul Control Documentar din cadrul DJAOV X, s-a constatat că societatea că **SC X SA în insolvență** nu a încheiat în termenul acordat de autoritatea vamală, respectiv X, operațiunea de admitere temporară (leasing) deschisă la X, cu declarația vamală nr. X

În consecința, în conformitate cu art.95 alin.(2) din Legea 141/1997 și art.155 alin.(2) din HG nr. 1114 / 2001, coroborat cu art.284 din Legea 86/2006, autoritatea vamală a închis din oficiu operațiunea vamală menționată anterior, deoarece s-au încălcat prevederile art.140 (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913 / 1992 de instituire a Codului Comunitar, calculul drepturilor vamale a fost efectuat în conformitate cu art.155 alin.2 din HG nr. 1114 / 2001, art.89

(1) (2), art. 144 (1), art.204 alin.1(a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913 / 1992 de instituire a Codului Comunitar.

Petenta prin contestație solicită reducerea cuantumului obligațiilor de plată, având în vedere ca societatea a plătit o parte din ratele stabilite în contractul de leasing cu firma X , petenta anexând la contestație, copii ale declarației vamale de import și a facturii în baza căreia s-a efectuat importul, a contractul de leasing nr. X , a prelungirilor la contract, factura proforma nr. X în baza căreia s-a efectuat importul și copii după ordinele de plată a ratelor.

Prin referatul nr. X, întocmit de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, privind contestația formulată de **SC X SA în insolvență** reprezentanții Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale X nu s-au pronunțat asupra documentelor depuse la dosarul contestației.

În drept, potrivit art. 27 din ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 51 din 28 august 1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, se prevede:

“ART. 27

(1) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

(2) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, se încadrează în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

(3) În cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract, privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale la valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

(4) În cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.”

Referitor la încheierea din oficiu de către unitatea vamală a regimului vamal suspensiv de admitere temporară, punctul de vedere – așa cum rezultă din adresele nr. X și nr. X – al Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor și al Direcției Generale de Politici și Legislație privind Veniturile Bugetului General Consolidat, este următorul:

“În cazul regimurilor suspensive de admitere temporară acordate în baza unor contracte de leasing derulate pe o perioadă mai mare de un an, încheierea din oficiu se poate face la valoarea reziduală [...]”.

În concluzie, în considerarea dispozițiilor legale, având în vedere punctul de vedere al Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor și al Direcției Generale de Politici și Legislație privind Veniturile Bugetului General Consolidat și cele arătate de societatea petentă în contestația formulată, unde petenta solicită reducerea cuantumului obligațiilor de plată, având în vedere ca societatea a plătit parte din ratele stabilite în contractul de leasing cu firma X, rezultă că în situația încheierii regimului vamal suspensiv în condițiile art. 27 din OG nr. 51/1997, republicată, stabilirea taxelor vamale datorate de societatea petentă se face în funcție de valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

Mai mult, societatea petentă a depus la dosarul cauzei **copii după o serie de documente**, asupra cărora Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, prin organele sale de specialitate, nu s-a pronunțat:

- nici prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, încheiată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X,
- nici prin referatul nr. X întocmit de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, privind contestația formulată de **SC X SA în insolvență**,

respectiv dacă petenta în baza documentelor depuse, poate beneficia de calcularea taxelor vamale la valoarea reziduală a bunurilor, în cazul încheierii din oficiu a regimurilor suspensive de admitere temporară acordate în baza unor contracte de leasing.

Pe cale de consecință, având în vedere prevederile art.213 din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, republicat, unde se arată :

“ART. 213 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

În speță, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin adresa nr. X și-a exprimat deja punctul de vedere referitor la încheierea din oficiu de către unitatea vamală a regimului vamal suspensiv de admitere temporară, astfel:

“În cazul regimurilor suspensive de admitere temporară acordate în baza unor contracte de leasing derulate pe o perioadă mai mare de un an, încheierea din oficiu se poate face la valoarea reziduală [...]”

În conformitate cu prevederile art.216 din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

“ART. 216 Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

DECIZIA pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, încheiată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, și care vizează suma totală de **X lei** reprezentând:

X lei – taxe vamale;

X lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;

X lei – taxă pe valoarea adăugată;

X lei – majorări de întârziere aferente TVA;

X lei – comision vamal;

X lei – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;

X lei – dobânzi compensatorii,

va fi desființată, urmând ca Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, prin organele sale de specialitate să procedeze conform actelor normative în vigoare aplicabile, ținând cont de aspectele precizate mai sus.

Prin ORDINUL PREȘEDINTELUI AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

HOTĂRÂREA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la pct. 102.5 precizează :

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor ORDONANȚEI GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu precizările ORDINULUI PREȘEDINTELUI AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

D E C I D E :

Desființarea DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, încheiată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, și care vizează suma totală de X lei reprezentând:

X lei – taxe vamale;
X lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
X lei – taxă pe valoarea adăugată;
X lei – majorări de întârziere aferente TVA;
X lei – comision vamal;
X lei – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;
X lei – dobânzi compensatorii,
urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării să se încheie un nou act de control de către o altă echipa de control, conform celor menționate.

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv